

Siennica Brwinowem w Stuleciu Winnych

str. 13

HARMONOGRAM WYDARZEŃ KULTURALNYCH*

JUBILEUSZ 800-LECIE
NAJSTARSZEJ PISEMNEJ WZMIANKI O SIENICY

POD PATRONATEM
WÓJTA GMINY SIENICA STANISŁAWA DUSZCZYKA

styczeń	Międzypokoleniowe Kolędowanie przegląd kolęd on-line
luty	Przez Siennicę do serca konkurs plastyczno-fotograficzny Kocham Cię jak Siennicę!! – siennicka walentynka wydawnictwo
marzec	Do twarzy mi... w Siennicy – Trashion Projekt konkurs krawiecki na eko-strój dworski Rozważania Pasyjne MChK Kanon kościół parafialny w Siennicy
kwiecień	800 życzeń dla Siennicy – Jubileuszowa Kronika Rodzinna wpisy i zdjęcia rodzin z Gminy Siennica Książęce monidło fotościanka z postaciami księcia Konrada mazowieckiego i księżnej Anny
maj	Walc dla Siennicy profesjonalne warsztaty tańca dla par Tydzień Bibliotek Siennica w literaturze Koncert MChK Kanon – wspomnienie Jana Pawła II kościół parafialny w Siennicy
czerwiec	Siennickie Spotkania Plenerowe stadion sportowy w Siennicy
lipiec	Drzewiej w Siennicy bywało... najstarsze wspomnienia najstarszych mieszkańców reportaż filmowy
sierpień	Kłosa Kultury Gminy Siennica dożynki gminno-parafialne
wrzesień	Koncert urodzinowy MChK Kanon koncert z okazji 5-lecia zespołu
Październik	Siennica na własne oczy wystawa czasowa Transitus św. Franciszka widowisko teatralno-muzyczne
Listopad	Siennica między wierszami konkurs pisarsko-recytatorski na wiersz o Siennicy Narodowe Święto Niepodległości uroczyste obchody
Grudzień	Siennica – Gwiazda ekranu film jubileuszowy

* podane terminy dotyczą pojawiania się szczegółowych informacji o wydarzeniach; ze względu na wprowadzane ograniczenia miejsce i termin poszczególnych wydarzeń może ulec zmianie.

Szanowni Mieszkańcy Gminy Siennica

Mija rok od wprowadzenia pierwszych pandemicznych obostrzeń. Sytuacja jest nadal bardzo trudna i stawia przed naszym samorządem wiele wyzwań. Pomimo tego urząd działa sprawnie, realizując wszystkie ustawowe zadania. Jesteśmy do Państwa dyspozycji. Jednak ze względu na obecną sytuację, proszę by podstawowym sposobem kontaktu z pracownikami urzędu było, w miarę możliwości, korzystanie z telefonu: 25 757 20 20, e-maila: gmina@ugsiennica.pl lub skrzynki ePUAP. Mam nadzieję, że maksymalne ograniczenie kontaktów międzyludzkich pomoże w niedługim czasie powrócić do normalności.

Ostatnią uroczystością jaką udało się zorganizować przed pandemicznymi obostrzeniami, był przypadający 11 marca Dzień Sołtysa. Sołtys pełni funkcję gospodarza sołectwa, reprezentuje też mieszkańców swojej miejscowości. Rolą sołtysa jest motywowanie mieszkańców do włączenia się w sprawy wsi dotyczące inwestycji, ale również aktywizujące i integrujące społeczność lokalną. Dzięki pracy sołtysów oraz ich zaangażowaniu wsie zmieniają się na lepsze. W tym roku sytuacja epidemiczna nie pozwoliła na organizację uroczystych obchodów Dnia Sołtysa. Nie zapomnieliśmy jednak o gospodarzach 40 sołectw i wraz z życzeniami przekazaliśmy naszym sołtysom drobne upominki. Jeszcze raz dziękuję Państwu za Wasze zaangażowanie, podtrzymywanie lokalnych tradycji oraz nieoceniony wkład w rozwój naszej Gminy.

W roku 2020 przypadła 800. rocznica najstarszej pisemnej wzmianki o Siennicy. Pandemia uniemożliwiła realizację wydarzeń jubileuszowych. Mając nadzieję na poprawę sytuacji, wszystkie zaplanowane wydarzenia jubileuszowe przełożyliśmy na rok 2021. Gminna Biblioteka Publiczna jako koordynator wydarzeń zaplanowała na każdy miesiąc br. wyjątkowy akcent kulturalny

nawiązujący do 800-letniej historii Siennicy, są to m.in.: konkursy, koncerty, wystawy, filmy i wiele innych niespodzianek. Serdecznie zapraszam wszystkich mieszkańców Gminy Siennica do aktywnego uczestnictwa w rocznicowych imprezach.

1 kwietnia rozpocznie się największe i najważniejsze badanie polskiego społeczeństwa, czyli Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021. Udział w spisie jest obowiązkowy dla każdego mieszkańca Polski. W czasie spisu powszechnego będą pracować rachmistrzowie spisowi, jednak podstawową i obowiązkową metodą spisu będzie samospis internetowy. Aplikacja spisowa będzie dostępna od 1 kwietnia na stronie internetowej <https://spis.gov.pl/> a osoby, które nie mają w domu komputera i internetu, powinny zgłosić się do Urzędu

Gminy, gdzie będzie funkcjonować miejsce do samospisu internetowego.

Zapraszam Państwa do lektury kolejnego numeru „Sienniczki”, w którym jak zwykle znajdą Państwo informacje o najważniejszych wydarzeniach dotyczących naszej gminy. Życzę dużo zdrowia. Dbajmy o siebie i innych.

Wójt Gminy Siennica

Stanisław Duszczyk

DRODZY CZYTELNICY!

Z OKAZJI ŚWIAT
ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO
ŻYCZYMY WAM PEŁNI ZDROWIA, SPOKOJU
I SPONTANICZNEJ RADOŚCI.
NIECH ŚWIĄTECZNE PRZESŁANIE O ODRADZAJĄCYM
SIĘ ŻYCIU NAPEŁNI NAS WSZYSTKICH NADZIEJĄ
I WZAJEMNĄ MIŁOŚCIĄ. ALLELUJA!

Wójt Gminy Siennica
Stanisław Duszczyk
z Pracownikami

Przewodniczący
Rady Gminy
Zenon Jurkowski
z Radnymi

Redakcja
"Sienniczki"
Elżbieta Jurkowska
Monika Pszkit

Wydawca:
Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy
ul. Latowicka 9, 05-332 Siennica
tel./fax 25 757 22 76
e-mail: gbpsienica@poczta.fm

Zespół Redakcyjny w składzie:
Monika Pszkit, Elżbieta Jurkowska

Projekt graficzny/ Skład:
Marcin Ławrysz
Druk: Foldruk Media
Nakład: 600 egzemplarzy
Okładka: fot. Damian Horne
Czasopismo dostępne w wersji elektronicznej na:
bibliotekasiennica.pl, ugsiennica.pl

Urząd Gminy w Siennicy
ul. Kołbielska 1, 05-332 Siennica
tel. 25 757 20 20, fax 25 757 20 95
e-mail: gmina@ugsiennica.pl

Autorem tekstów działu „Sprawny urząd” jest
Urząd Gminy w Siennicy

Redakcja nie odpowiada za treść nadsyłanych tekstów.

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

 Liczymy się
DLA POLSKI!

Już od 1 kwietnia!
Wejdź na **spis.gov.pl** i spisz się!

 GUS | NSP 2021

Spisz się, bo liczysz się dla Polski!

1 kwietnia rozpocznie się największe i najważniejsze badanie polskiej statystyki publicznej, czyli Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań. Podczas spisu dowiemy się m.in. ilu nas jest, jacy jesteśmy i w jakich warunkach mieszkamy. Dane spisowe mają ogromne znaczenie dla przyszłości naszego kraju, województwa i gminy, dlatego tak ważne jest, żeby spisał się każdy z nas.

Spisy powszechne są przeprowadzane na całym świecie, a ich rola jest nie do przecenienia. Właśnie dzięki spisom władze państwowe, regionalne i lokalne mają dostęp do informacji i danych niezbędnych do podejmowania działań na rzecz społeczeństwa. Spisy ludności mają długą tradycję – w Polsce tego rodzaju przedsięwzięcia są realizowane od ponad 200 lat!

**Uczcij 100-lecie pierwszego spisu
Niepodległej!**

Pierwszym badaniem na ziemiach polskich,

które przypominało współczesny spis powszechny, była „Lustracja dymów i podanie ludności” przeprowadzona w 1789 r. na podstawie decyzji Sejmu Czteroletniego. Jak można domyślić się z nazwy, liczone wtedy mieszkańców i „dymy”, czyli domy wyposażone w komin.

Pierwszy w pełni tego słowa znaczeniu spis powszechny ludności odbył się w Polsce już po odzyskaniu niepodległości. Dla odradzającej się Rzeczypospolitej przeprowadzenie spisu było jednym z priorytetów, ale ze względu na niezwykle trudną sytuację młodego państwa udało się go zorganizować dopiero w 1921 roku.

„Pierwszy Powszechny Spis Ludności” pokazał, że odrodzoną Rzeczpospolitą zamieszkiwało 25,7 mln osób. Etniczni Polacy stanowili niecałe 70% ludności, najliczniejszą mniejszością narodową byli Ukraińcy (15%).

Tegoroczny Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań odbędzie się zatem równo w stulecie pierwszego spisu powszechnego odrodzonej Polski.

Spisać musi się KAŻDY!

Zgodnie z ustawą o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.

obowiązkowi spisowemu podlegają:

- Polacy mieszkający w Polsce mający miejsce zamieszkania (rozumiane jako miejsce zameldowania stałego lub czasowego, bądź jako miejsce zamieszkania stałe lub czasowe) w mieszkaniach, zamieszkałych pomieszczeniach niebędących mieszkaniami lub obiektach zbiorowego zakwaterowania,
- cudzoziemcy mieszkający w Polsce na stałe oraz przebywający w Polsce czasowo (bez względu na to czy są zameldowani, czy nie) w mieszkaniach, zamieszkałych pomieszczeniach niebędących mieszkaniami lub obiektach zbiorowego zakwaterowania,
- Polacy, którzy przebywają czasowo za granicą (bez względu na okres przebywania), którzy nie wymeldowali się z pobytu stałego w Polsce w związku z wyjazdem na stałe za granicę,
- osoby bezdomne bez dachu nad głową – obywatele polscy i cudzoziemcy,
- mieszkania, budynki, obiekty zbiorowego zakwaterowania oraz zamieszkałe pomieszczenia niebędące mieszkaniami.

W przypadku osób niepełnoletnich spisu w ich imieniu dokonują rodzice lub prawni opiekunowie.

Dlaczego spis jest tak ważny?

Inicjatywy spisowe podejmowane przez Sejm Czteroletni, jak i w momencie odradzania niepodległej Polski, wynikały z przeświadczenia, że wiedza o ludności, jej strukturze i zróżnicowaniu, jest niezbędna dla sprawnego zarządzania państwem. Dziś jest podobnie – prowadzenie jakichkolwiek skutecznych działań w przestrzeni publicznej wymaga wiedzy i danych statystycznych.

Spisy powszechne odbywają się w Polsce co 10 lat. Na tyle często, by dane spisowe były aktualne, ale jednocześnie możliwie rzadko, by minimalizować koszty i ograniczać konieczność angażowania czasu i uwagi mieszkańców.

Dane zebrane podczas Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021 będą służyć do planowania i podejmowania działań we wszystkich najważniejszych dla kraju sferach: w polityce rodzinnej, mieszkaniowej, edukacyjnej, zdrowotnej a nawet transportowej.

Przykład? W trakcie spisu powszechnego będziemy proszeni o podanie miejsca zamieszkania oraz lokalizację miejsca pracy. Dzięki temu statystycy sprawdzą, jak wyglądają dojazdy do pracy na poziomie kraju, województwa, a nawet gminy. To z kolei pozwoli władzom lokalnym poznać potrzeby transportowe mieszkańców i zorganizować połączenia w regionie. Dzięki Narodowemu Spisowi Powszechnemu poznamy dokładnie przede wszystkim sytuację demograficzną polskiego społeczeństwa i naszej gminy, a także przyjrzymy się najważniejszym wyzwaniom związanym z tym tematem: z jednej strony urodzeniom i dzietności, z drugiej zaś coraz intensywniejszemu starzeniu się naszego społeczeństwa. Spis to również jedyny badanie dające pełny obraz poziomu wykształcenia wszystkich mieszkańców, niepełnosprawności, wyznania czy naro-

dowości.

Najlepiej przez Internet – w domu lub w Urzędzie

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021 będzie pierwszym w historii polskich spisów ludności, w którym PODSTAWOWĄ I OBOWIĄZKOWĄ metodą będzie samospis internetowy. W ten sposób statystyka publiczna wychodzi naprzeciw społecznym oczekiwaniom dotyczącym możliwości elektronicznego załatwiania spraw urzędowych.

Dzięki aplikacji spisowej można się spisać wygodnie i bezpiecznie w domu o dowolnej porze dnia, a nawet nocy. Aplikacja spisowa będzie dostępna na stronie internetowej: <https://spis.gov.pl/> od 1 kwietnia do końca spisu.

Osoby, które nie mają w domu komputera i Internetu, powinny zgłosić się do Urzędu Gminy/Miasta. W każdej gminie w Polsce będzie funkcjonować miejsce do samospisu internetowego, będzie też można liczyć na wsparcie wyznaczonego pracownika Urzędu. Ze względu na ograniczenia epidemiczne, warto wcześniej zadzwonić do Urzędu Gminy/Miasta i zapytać o możliwość spisania się.

Rachmistrz osobiście lub telefonicznie

Z osobami, które nie spiszą się przez Internet skontaktuje się rachmistrz spisowy. W sumie na terenie województwa mazowieckiego będzie ich 2,5 tys., z czego 750 w Warszawie. Osoby będące rachmistrzami przeszły specjalne szkolenie zakończone egzaminem. Musiały też złożyć przysięgę zachowania tajemnicy statystycznej – nie wolno im pod żadnym pozorem ujawniać i przekazywać informacji uzyskanych podczas wywiadów spisowych.

Praca rachmistrzów spisowych będzie się odbywać na dwa sposoby: poprzez wywiad

bezpośredni i telefoniczny. Forma prowadzonych wywiadów będzie zależeć od sytuacji epidemicznej oraz preferencji rachmistrzów.

W razie wątpliwości co do tożsamości rachmistrza warto skontaktować się z infolinią spisową pod numerem 22 279 99 99 (dostępna od 15 marca).

WAŻNE! Jeśli zgłosi się do nas lub zadzwoni rachmistrz spisowy, musimy się zgodzić na rozmowę i nie możemy już poprosić o możliwość samodzielnego spisania się przez Internet. Dlatego warto jak najszybciej skorzystać z aplikacji spisowej i wypełnić obowiązek spisowy w dogodnym dla siebie momencie.

Nie będzie sprawdzany majątek ani telewizory

W trakcie spisu powszechnego nie będą zbierane **ŻADNE** informacje dotyczące majątku, oszczędności czy posiadanych kosztowności. Również w części formularza dotyczącej zasobów mieszkaniowych **NIE BĘDZIE** pytań o wartość nieruchomości.

Rachmistrz może zadawać pytania **WYŁĄCZNIE** zawarte w formularzu spisowym. Nie ma zatem np. prawa sprawdzać, czy mamy w domu odbiornik radiowy lub telewizyjny i czy opłacamy za niego abonament.

Jeśli ktoś mimo wszystko ma jakieś wątpliwości i woli mieć samodzielną kontrolę nad treścią odpowiedzi w formularzu spisowym, powinien wybrać aplikację spisową i jak najszybciej ją wypełnić.

Mieszkańców województwa mazowieckiego zachęcamy do śledzenia strony internetowej Urzędu Statystycznego w Warszawie – będą na nich czekać ciekawe konkursy z atrakcyjnymi nagrodami do wygrania! Więcej informacji znajduje się na stronie www.spis.gov.pl.

Praca

**Urząd Gminy w Siennicy zatrudni informatyka.
Informacje pod nr tel. 25 757 20 20 wew. 33.**

Umowa z Rapitem - nowe linie autobusowe

Miło nam poinformować, że od 1 marca na terenie Gminy Siennica pojawią się 3 nowe linie autobusowe, w tym jedna dzięki porozumieniu z Gminą Kołbiel.

W ramach Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej pozyskaliśmy dofinansowanie w wysokości 134 416,80 zł.

25 lutego nastąpiło podpisanie umowy z firmą Rapit Latowicz Piotr Radzio o wartości niespełna 153 000 zł. Operatorem przewozów pasażerskich organizowanych

przez Gminę Kołbiel jest UTJ Wołoszka.

Rozkład jazdy na trasie Siennica – Kołbiel dostępny jest na stronie: <http://woloszka.com.pl/rozkład-jazdy>

w temacie „Komunikacja z terenu Gminy Kołbiel oraz gmin sąsiednich”.

Milego podróżowania.

Pierwsze dziecko 2021 roku

3 lutego Wójt Gminy Siennica powitał pierwsze dziecko urodzone w naszej gminie w 2021 r. Pan Wójt przekazał małemu Igorkowi oraz jego starszej siostrze upominki, a szczęśliwym rodzicom kwiaty oraz list gratulacyjny.

Mały mieszkaniec naszej gminy urodził się 1 stycznia i jest dzieckiem, które również jako pierwsze urodziło się w powiecie mińskim.

Nagroda dla Orła Motoryzacji

Niezmiennie nam miło poinformować Państwa, że w grudniu 2020 r. jedna z naszych gminnych firm - AM-SERVICE Andrzej Muszyński - zdobyła II miejsce w Plebiscyie Orły Motoryzacji. Nagroda przyznawana jest raz do roku firmom, które wyróżniły się pozytywnymi opiniami klientów.

Firma AM-SERVICE Andrzej Muszyński istnieje od 2014 r. i znajduje się w miejscowości Majdan.

Profil jej działalności to produkcja i montaż nadwozi do samochodów dostawczych i ciężarowych typu lawety, zabudowy do przewozu żywych zwierząt oraz wywrotki, a od dwóch lat zajmuje się również zakuwaniem i dorabianiem węży hydraulicznych.

Serdecznie gratulujemy firmie AM – SERVICE Andrzej Muszyński oraz życzymy dalszych sukcesów.

Dodatkowo właściciele firmy szykują dla mieszkańców Gminy Siennica miłą niespodziankę, ale o tym w niedalekiej przyszłości...

Powiat Miński „Stolicą Kultury Mazowsza” w 2021 r.

Z radością informujemy, że Powiat Miński otrzymał zaszczytny tytuł „Stolicy Kultury Mazowsza” w 2021 r. Gmina Siennica ma przyjemność być współgospodarzem tego projektu. Przygotowaliśmy wspólnie z wszystkimi samorządami naszego powiatu bogatą ofertę kulturalną, m.in. koncerty, festiwale, przeglądy, spotkania plenerowe i konkursy, skierowane nie tylko do mieszkańców powiatu, ale również całego województwa mazowieckiego. Mamy nadzieję, że zainteresujemy naszym bogatym programem miłośników kultury spoza regionu, a pandemia nie przeszkodzi nam w zrealizowaniu całego zaplanowanego programu. Nasz wspólny projekt uzyskał dofinansowanie ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.

W tym roku świętować będziemy dwa ważne jubileusze: 600-lecie nadania praw miejskich miastu Mińsk Mazowiecki i 400-lecie nadania praw miejskich dla Cegłowa. Pragniemy, aby te jubileusze były okazją do wyjątkowych spotkań i działań na rzecz kultury. Chcemy wyeksponować dorobek obu wspomnianych miejscowości, jak również innych z powiatu mińskiego. Wierzymy, że obcowanie z dziedzictwem historycznym i kulturowym naszych małych ojczyzn wzmocni relacje między nami, a dzięki współpracy zyskamy dużo więcej.

Już dziś zachęcamy do aktywnego uczestnictwa w licznych przedsięwzięciach, skierowanych do różnych grup wiekowych.

Serdecznie zapraszamy do śledzenia strony internetowej Gminy Siennica i Facebook'a, gdzie na bieżąco będziemy informować o zbliżających się wydarzeniach.

Siennica, dnia 29 marca 2021 r.

OGŁOSZENIE Wójta Gminy Siennica

Na podstawie art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zmianami) zawiadamiam o podjęciu przez Radę Gminy w Siennicy uchwały Nr XXXI.0007.266.2021 z dnia 25 marca 2021 r. zmieniającej uchwałę Nr XX.0007.168.2020 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Żaków, gmina Siennica.

Zainteresowani mogą składać wnioski dotyczące zmiany planu. Wnioski należy składać na piśmie na adres: Urząd Gminy Siennica, ul. Kobielska 1, 05-332 Siennica, lub drogą elektroniczną na adres e-mail: gmina@ugsiennica.pl w terminie do dnia 23 kwietnia 2021 r.

Wniosek powinien zawierać nazwisko, imię, nazwę i adres wnioskodawcy, przedmiot wniosku oraz oznaczenie nieruchomości, której dotyczy.

Wnioski nie dotyczące zakresu zmiany planu oraz złożone po upływie wyznaczonego terminu zostaną pozostawione bez rozpatrzenia. Organem właściwym do rozpatrzenia wniosków jest Wójt Gminy Siennica.

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych znajduje się w Urzędzie Gminy w Siennicy. Dane osobowe zawarte we wniosku będą przetwarzane dla potrzeb procedury sporządzania projektów planów.

Stanisław Duszczyk
Wójt Gminy Siennica

Dzień Sołtysa

Aktualna sytuacja epidemiologiczna panująca w kraju oraz nałożone obostrzenia nie pozwoliły w tym roku wspólnie świętować Dnia Sołtysa, niemniej jednak jak zawsze pamiętaliśmy o święcie przedstawicieli naszych lokalnych społeczności. W podziękowaniu za ciężką pracę i działania na rzecz mieszkańców obdarowaliśmy sołtysów upominkami - ręcznikami z logo gminy.

Jeszcze raz życzymy wszystkim sołtysom z terenu Gminy Siennica samych pomyślności oraz mamy nadzieję, że 11 marca 2022 r. spotkamy się wszyscy razem celebrować ten dzień.

Sedes to nie kosz na śmieci

Szanowny dostawco ścieków!

Zgodnie z zawartą umową przypominamy o przestrzeganiu zasad wprowadzania do sieci kanalizacji ścieków o składzie i stanie niezagrożającym prawidłowej eksploatacji sieci kanalizacyjnej.

Co „łąduje” w kanalizacji, a nie powinno: materiały budowlane, farby, gruz, popiół, kostki brukowe, cegły itp.; żywność stała, resztki jedzenia, zepsute jedzenie, fusy kawy lub herbaty; baterie; igły, strzykawki, opakowania po igłach, bandaż, plastry, leki (tabletki, proszki, syropy); artykuły higieniczne, tj.: chusteczki nawilżane, pieluchy, podpaski, patyczki kosmetyczne, waciki, płatki kosmetyczne; torebki foliowe; włosy; gumy do żucia; korki, nakrętki; niedopałki papierosów; elementy garderoby (pończochy, rajstopy); chemikalia; zabawki; gazety, tektura; tłuszcz, oleje (tłuszcz spożywczy); zużyte oleje silnikowe, rozpuszczalniki; żwirek z kuwety kota lub wiórki z klatki gryzonia domowego; ziemia z doniczek; ostatnio także maseczki i rękawiczki jednorazowe.

Niestety, wprowadzanie takich odpadów do sieci kanalizacyjnej wpływa niekorzystnie na działanie zarówno Gminnej Oczyszczalni Ścieków, przepompowni oraz drożności sieci kanalizacyjnej, stąd różne awarie, które nierzadko są bardzo kosztowe. Wszystkie koszty funkcjonowania oczyszczalni, przepompowni oraz usuwania awarii wpływają na końcową cenę ścieków. Dlatego apelujemy o poważne traktowanie tego materiału!

Sedes to nie kosz na śmieci!

Chcąc mieć drożną rurę odpływową nie wrzucaj do kanalizacji rzeczy, które mogą spowodować jej zatkanie!

Użytkownik pamiętaj, że wrzucone do sedesu nieodpowiednie rzeczy, materiały, przedmioty spowodują zatkanie przewodu kanalizacyjnego!

Nie wolno wrzucać:

- patyczków higienicznych, nawilżanych chusteczek, pieluch jednorazowych, podpasek
- materiałów budowlanych, popiołów
- prezerwatyw, torebek foliowych
- rajstóp, szmat, mopów
- resztek jedzenia, obierków, tłuszczów
- chemikaliów, leków, odpadów medycznych

Zatkanie przewodu spowoduje brak odpływu Twoich ścieków!

PŁAĆ PODATKI TAM GDZIE MIESZKASZ

nie trzeba być tutaj zameldowanym – wystarczy mieszkać w Gminie Siennica

Twój PIT to realne korzyści dla Ciebie i Twojej miejscowości!!!

Jeśli realizują się Państwo z podatku dochodowego na formularzu PIT-37 to należy wypełnić:

- w części A - Urząd Skarbowy w Mińsku Mazowieckim
- w części B - adres zamieszkania na terenie Gminy Siennica

Jeżeli chcą Państwo wskazać miejsce zamieszkania w gminie Siennica w ciągu roku, należy w tym celu wypełnić formularz ZAP-3

Zmiana urzędu skarbowego jest bardzo prosta. Można ją dokonać podczas corocznego składania zeznania podatkowego PIT.

Urząd Gminy Siennica
ul. Kołbińska 1,
05-332 Siennica
tel. +48 (25) 757-20-20
e-mail: gmina@ugiennica.pl

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Siennicy

Rozpoczęliśmy nowy 2021 rok. Początek roku zazwyczaj wiąże się z nowymi planami, postanowieniami. Nie sposób jednak nie wspomnieć o dwóch wspaniałych akcjach, którymi zakończyliśmy rok 2020. W sobotę 5 grudnia szkolni organizatorzy akcji „Wspomóż zwierzęta na Paluchu” odwiedzili schronisko, aby przekazać przyniesione do szkoły koce, legowiska, zabawki, a przede wszystkim karmy i przysmaki dla czworonogów. Wolontariuszki schroniska oprowadziły szkolną delegację po obiekcie. Uczniowie zobaczyli geriatric - miejsce przeznaczone dla psów chorych i starych, pawilony - boksy dla psów z częścią ogrzewaną, zwykłe boksy, koci żłobek i szpital. Dowiedzieli się, jak funkcjonuje schronisko, jak wygląda praca wolontariuszy i jakie są procedury adopcyjne. Dziękujemy wszystkim darczyńcom, dzięki którym bezdomne zwierzęta otrzymały ciepło i jedzenie. Pracownicy schroniska byli mile zaskoczeni ilością przekazanych darów.

Drugim wydarzeniem kończącym ubiegły rok był udział w akcji „Chojnka Dobrego Serca”. Jest to szlachetna inicjatywa niesienia pomocy dzieciom z najuboższych rodzin z naszej siennickiej parafii, gminy i z najbliższego otoczenia. Nasza szkolna społeczność po raz kolejny pokazała, że potrafimy się zjednoczyć i bezinteresownie nieść pomoc, tym którzy jej potrzebują. Za zaangażowanie jeszcze raz z całego serca dziękujemy.

Kochamy Was

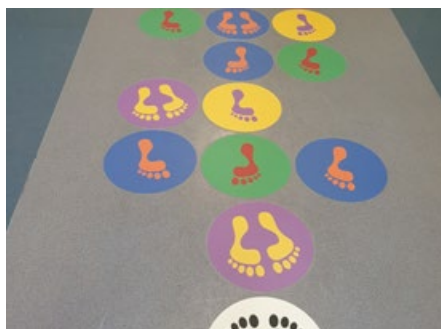
Babcia i Dziadek to bardzo ważne osoby w życiu każdego dziecka. Wszystkie

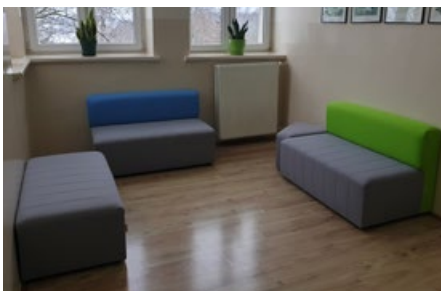
przedszkolaki pamiętały o tych szczególnych osobach i wspólnie ze swoimi paniami przygotowały dla nich przedstawienie. Niestety w tym roku Babcie i Dziadkowie nie mogli być z nami w szkole w tym dniu, dlatego występ został nagrany i przesłany bliskim do obejrzenia. Dzieci wykonały również prezenty dla kochanej Babci i cudownego Dziadka.

Kolorowe nowości w szkole

Nowy rok to nowe plany i nowe inwestycje w szkole. Na początku lutego do naszej szkoły zawitały kolorowe elementy wypo-

sażenia. Na korytarzu na pierwszym piętrze pojawiły się gry podłogowe, m.in. gra w klasy, „stopki” czy alfabet. Na schodach

umieszczono naklejki przypominające uczniom tabliczkę mnożenia. Na drugim piętrze ustawione zostały kanapy, a w salach lekcyjnych naszych przedszkolaków pojawiły się wielobarwne dywany.

Czas na bal!

Kolorowe bale w karnawale zgodnie z tradycją odbyły się także w naszej szkole. Sale lekcyjne w tych dniach wyglądały nieco

inaczej. Pełno w nich było balonów, serpentyn i światełek. Od rana w szkole pojawiały się kolorowe postacie. Można było spotkać księżniczki, wróżki, kotki, strażaków, piłkarzy, Supermena... Nie sposób zliczyć i wymienić wszystkich. Niektórych podopiecznych trudno było rozpoznać w oryginalnych strojach. Wszyscy świetnie się bawili, uczestnicząc we wspólnych tańcach, zabawach i konkursach, a uśmiech nie zniknął z ich twarzy. Kolejny bal karnawałowy już za rok!

Bale zakończyły się, ale już kilka dni później szkołę zdobiły czerwone i różowe serca. 15 lutego obchodziliśmy Walentynki. Z tej okazji Samorząd Uczniowski zorganizował „pocztę walentynkową”, dzięki której każdy uczeń mógł wysłać kartę osobie, którą darzy sympatią. W tym dniu wychowawcy świetlicy szkolnej zorganizowali również specjalny seans filmowy. Uczniowie mieli okazję obejrzeć bajkę pt. „Gnomeo i Julia”.

Obchodziliśmy również inne, nietypowe święta, m.in. Międzynarodowy Dzień Kubusia Puchatka, Światowy Dzień Kota, Dzień Niedźwiedzia Polarnego, Międzynarodowy Dzień Pizzy czy Dzień Piegów.

W związku ze zbliżającymi się Świętami Wielkiej Nocy pragniemy złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia zdrowych, pogodnych i rodzinnych Świąt Wielkanocnych, pełnych wiary, nadziei i miłości. Niech ten czas przyniesie wiele szczęścia i radości.

Magda Zielińska

Gminne Przedszkole w Siennicy

Bal karnawałowy

Dnia 12 lutego w naszym przedszkolu odbył się wielki bal karnawałowy. Przepięknie przebrane dzieci z dumą prezentowały swoje stroje. Niezliczone księżniczki, kowboje, policjanci, wróżki, pszczołki, biedronki, piraci a także wiele innych postaci z bajek opanowały na kilka godzin nasze przedszkole. Wystrój sal wprowadził w radosny nastrój oraz zachęcał wszystkich przedszkolaków do wspólnej zabawy z Czarodziejem, który specjalnie przybył z dalekiej krainy, na nasz wspaniały bal.

Ważny dzień

Dnia 21 stycznia odbyła się uroczystość z okazji święta Babci i Dziadka. Niestety, ale ta była inna niż wszystkie uroczystości, ponieważ odbyła się bez udziału naszych kochanych babć i dziadków (ze względu na pandemię).

Pszczółki, Krasnale i Zuchy przedstawiły piękny program artystyczny, podkreślając jak bardzo kochają babcie i dziadków. Życzyły im dużo zdrowia, uśmiechu na co dzień, wiele radości oraz tradycyjnych stu lat! Były również prezenty, które dzieci wcześniej przygotowały. Filmiki z uroczystości, zostały udostępnione rodzicom, którzy przekazali je dziadkom.

Walentynki

15 lutego był dla naszych przedszkolaków prawdziwym dniem miłości i przyjaźni. Dzieci przyszły do przedszkola w czerwonych ubrankach. Brały udział w różnych zabawach i konkursach związanych z Walentynkami. Były także zabawy taneczne z balonami oraz sesje zdjęciowe. Na koniec tego czerwonego dnia, wszystkie przedszkolaki otrzymały waleńkę: pysznego lizaczka i czerwonego balona.

Marzena Zgódko
Maria Kurcz
Karolina Wrzosek

Przedszkole Niepubliczne Akademia Smyka

*"Uwielbiam, gdy czytasz mi książeczki,
lub gdy opowiadasz mi bajeczki.
Lubię, gdy na kolanach mnie sadzasz
i na każdą psotę zawsze się zgadzasz.
Lubię, gdy uśmiechasz się do mnie,
po prostu kocham Cię ogromnie!"*

Kochają nas, wspierają, zawsze są przy nas...

W zimowy styczeń wpisane są szczególne dni, które wzbudzają ogromne, radosne emocje – to oczywiście Dzień Babci i Dziadka, wtedy można wyrazić swoją wdzięczność za ich trud i oddanie oraz wszystko to, co od nich otrzymujemy. Aby uhonorować to święto dzieci

przygotowały piękne laurki oraz prezenty, które zabrały do swoich domów, aby móc wręczyć je swoim kochanym babciom i dziadkom. Dzieci także z wielkim zaangażowaniem, pod czujnym okiem swoich nauczycieli uczyły się recytować wiersze, śpiewać piosenki oraz tańczyć, by później jak najlepiej zaprezentować swój występ artystyczny. Ten dzień był dla wszystkich wyjątkowy, inny od dotychczasowych uroczystości w przedszkolu, ponieważ od-

był się bez ważnej dla dzieci publiczności – Babć i Dziadków. Przedstawienie zostało uwiecznione w formie nagrania. Dzieci wiedziały, że nie można zaprosić bliskich do przedszkola, bo jest pandemia, ale pomimo to chętnie przedstawiły swój program artystyczny. Wreszcie, kiedy nadszedł ten dzień a kamery poszły, wszystkie grupy stanęły na wysokości zadania. Przedszkolaki zachowały się jak prawdziwi aktorzy na prawdziwych scenach. Były przerwy

w stylu stop-klatka, powtórzenia ujęć, a to wszystko nic, bo efekt był wspaniały. Przedszkolaki poprzez wiersz i piosenkę mogły wyrazić swoje uczucia oraz uznanie dla Babć i Dziadków za trud włożony w ich wychowanie. Były to na pewno wyjątkowe chwile pełne radości i uśmiechu. Mamy nadzieję, że filmy z nagraniami występów będą się podobały i wycisną niejedną łzę wzruszenia.

PN AS

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Edwarda Szymańskiego w Grzebowilku

Pokaz mody „Zimowe EKO kreacje”

Klasa III już od września uczestniczy w Międzynarodowym Projekcie „Czytam z klasą”. Jednym z zadań tego przedsięwzięcia było zorganizowanie pokazu mody „Zimowe EKO kreacje”.

W dniu 2 marca korytarz na piętrze w szkole zamienił się w wybieg dla modeli - projektantów, którzy prezentowali swoje „ekostroje”. Pokaz odbył się jak na prawdziwym wybiegu w rytm muzyki. Wśród zimowych trendów eko znalazły się ubiory: robotów, rycerzy, dam.

Choć stroje były piękne w swym wyglądzie, jak stwierdzili „projektanci” byłyby niezbyt funkcjonalne w życiu codzien-

nym i mało wygodne.

Drugim zadaniem, jakiego podjęli się trzecioklasiści w ramach wyżej wymienionego projektu, było zrobienie „EKO Bałwanka”. Bałwanki wykonane były z różnych odpadów segregowanych, które nadawały się do recyklingu. Hmm, bałwan nie tylko musi być ze śniegu...

Elżbieta Mirosz

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Kornela Makuszyńskiego w Starogrodzie

Dnia 8 marca w naszej szkole świętowaliśmy międzynarodowy Dzień Kobiet. Panowie jak zwykle o nas nie zapomnieli obdarowując nas kwiatami i słodyczami. Mieliśmy również okazję przyglądać się rozgrywkom Pań w walce o tytuł „Super Dziewczyny”. O szlachetny tytuł walczyły 4 drużyny z klas 0-3. Po wyrównanej walce jury ogłosiło wynik: tytuł „Super Dziewczyny” zdobyły wszystkie drużyny. To był bardzo miły dzień.

Integracyjny oddział przedszkolny przystąpił do międzynarodowego projektu edukacyjnego - „Spacerem po Polsce” realizowanego w wymianie w sieci regionalnej - „Turyści”. Projekt odbywał się od października 2020 do końca lutego 2021 r. Dzieci w ramach projektu uczestniczyły w realizacji pięciu modułów:

I. PRZYRODA

Nasi wychowankowie zostali zapoznani z fauną i florą regionu oraz rzeką Świder, która przepływa przez Starogród. Wykonały piękną pracę plastyczną „Rzeka Świder”.

II. STRÓJ KOŁBIELSKI

Dzieci zobaczyły, jak kiedyś i dziś chodzili ubrani ich pradziadkowie, dziadkowie, a teraz również ich rodzice i rodzeństwo podczas różnych uroczystości. Dowiedziały się jak i gdzie kiedyś robiono ubrania, czy kapy. Mogły przymierzyć spódniczki kołbielskie. Wykonały ciekawą pracę plastyczną - „Soroc”.

III. POTRAWA

Nasi podopieczni poznali wiele ciekawostek na temat Sójki mazowieckiej, która jest potrawą regionu Kołbielskiego. Poznali jej skład, a co najważniejsze mogli jej skosztować. Dzieci z miłą chęcią wykonały pracę manualną - lepiły swoje Sójki z ciastoliny. Bardzo dziękujemy za współpracę Pani Teresie Nowak, która upiekła nam pyszne Sójki.

IV. PIOSENKI I TAŃCE MOJEGO REGIONU

Dzieci zostały zapoznane z nazwami różnych zespołów, które obecnie funkcjonują na terenie Regionu Kołbielskiego. Nauczyły się tańczyć charakterystycznego dla Kołbielszczyzny tańca - Dyna - Drabant.

Obejrzały również fragmenty z filmu „We-sele Kołbielskie”, który ukazuje całościowo Region Kołbielski, tradycje, zwyczaje oraz piosenki śpiewane gwarą.

V. SŁOWNICZEK GWARY

Przedszkolaki dowiedziały się, czym jest gwara. Zostały również zapoznane ze Słowniczkiem gwary kołbielskiej. Później wspólnie z nauczycielem starały się układać krótkie zdania z użyciem gwary naszych przodków. Następnie każde z dzieci dosta-

ło kontur literki i miało wykleić ją ścinkami z gazet. Wycięte z pomocą nauczyciela i przyklejone na duży brystol literki utworzyły napis - Gwara Kołbielska.

PSP Starogród

Zespół Szkół im. Hipolity i Kazimierza Gnoińskich w Siennicy

...w kolejnym filmie!

Historyczny gmach szkolny o atrakcyjnej architekturze i wnętrzach przyciąga producentów filmowych. Po raz kolejny posłużył jako miejsce kręcenia filmu.

Tym razem mury naszej szkoły posłużyły za tło akcji popularnego serialu „Stulecie Winnych” realizowanego na motywach bestsellerowej, trytomowej sagi Albeny Grabowskiej o tym samym tytule. Jest to wpleciona w dramatyczne wydarzenia XX w., pełna niespodziewanych zwrotów akcji opowieść o wielopokoleniowej rodzinie Winnych z Brwinowa. W serialu pojawiają się postacie znane z historii, kultury i sztuki Polski.

W obsadzie filmu występują znani akto-

rzy, m.in.: Jan Wiczorkowski, Katarzyna Kwiatkowska, Urszula Grabowska, Magdalena Walach, Lesław Żurek.

W podziękowaniu za użyczenie pomieszczeń szkoły realizatorzy serialu zobowiązali się wyposażyć nową salę gimnastyczną (wymiana okien, nowe oświetlenie, wyposażenie, m.in. lustra, materace, ławki gimnastyczne, stopy).

Nie po raz pierwszy szkoła gościła na swoim terenie filmowców. Historyczne wnętrza można oglądać w mającym swoją premierę w październiku ub.r. filmie „Jak zostać gwiazdą” w reżyserii Anny Wiczur-Bluszcz. W komedii dobrze przyjętej przez widownię zagraли popularni aktorzy, m.in. Maciej Zakościelny, Anita Sokołowska, Tomasz Karolak.

Dzięki gościnie tej ekipy filmowej szkoła zyskała możliwość odnowienia całego dolnego korytarza i zabytkowej klatki schodowej – za honorarium z wynajmu pomieszczeń służących za scenerię akcji filmowej zakupiono artykuły niezbędne do renowacji sufitu, ścian, drzwi i kaloryferów.

Dzięki współpracy dyrekcji Zespołu Szkół z filmowcami budynek szkoły można podziwiać w krajowych produkcjach filmowych. Wymiernym efektem tej współpracy jest natomiast stopniowe odnawianie, unowocześnianie i przystosowanie szkoły do nowych, zmieniających się potrzeb edukacyjnych.

Agnieszka Gańko

4 marca – dzień św. Kazimierza

„Nie umiera ten, kto pozostaje w sercach i pamięci żywych”

ks. Jan Twardowski

W dn. 15 października 2020 r. Ks. Kazimierz Sokołowski został powołany przed Tron Boży.

W latach 1995 – 2005 pełnił posługę duszpasterską w naszej parafii. Pomagał biednym, pocieszał zagubionych, wątpiących i załamanych. Pamiętamy Jego ucztę duchowe wygłaszane podczas homilii, skupione wokół Ewangelii, przeplatane cytami wieszczów narodowych: Słowackiego, Mickiewicza, Norwida...

1 maja 2005 r. pod red. Ks. Kazimierza (już dziekana) i przy pomocy wikariusza ks. Tomasza Kamoli została wydana pierwsza gazetka parafialna „Nasz Logos” (Nasze Słowo) – słowo jednoczące z Bogiem, pismo związane z życiem naszej parafii. Wkrótce po tym, bo już jesienią, Nasz Ksiądz został przeniesiony do Radości. Pozostawił po sobie ogromną spuściznę duchową i materialną.

Swoją mrówczą pracę rozpoczął od odgrzybienia i odnowienia wnętrza kościoła, położenia granitowej kostki brukowej na dziedzińcu, oświetlenia fasady świątyni, wybudowania dzwonnicy. Spalone w 1944 r. podczas II wojny światowej wnętrze świątyni zaczęło stopniowo przybierać swój dawny, barokowy wygląd. Pojawiły się stalle w prezbiterium, srebrna, ręcznie robiona wieczna lampka, piękne stacje Męki Pańskiej, kopie obrazów, których oryginały znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, Ermitażu w Sankt Petersburgu, Wilnie. Wiele funduszu pochłonęły renowacje: figura M.B. Niepokalanej na dziedzińcu, tabernakulum, monstrancja z XVII w., organy, meble w zakrystii, obraz i jego ramy św. Anny Samotrzeć...

To dzięki Ks. Kazimierzowi w bocznym ołtarzu został odtworzony obraz Matki Boskiej Siennickiej. Adorują go znalezione na strychu zdewastowane dwie figury Aniołów, przywrócone do pierwotnego wyglądu przez Ks. Kazimierza.

Marzeniem Księdza była rekonstrukcja ołtarza głównego na podstawie starej, przed-

wojennej fotografii. Wykonał pierwszy projekt. Prace kontynuował Ks. M. Doszko a następnie Społeczny Komitet Rekonstrukcji pod baczным okiem Ks. Kazimierza nad pracami snycerskimi tworzonych rzeźb. Nie szczędził swojego czasu, chociaż był już daleko – w Radości. Wszystko wyżej wymienione to tylko ułamek tego, co będąc 10 lat w Siennicy nam zostawił.

Po otarciu łez na pożegnalnej mszy św. zaczęły się „pielgrzymki” do K. Kazimierza z okazji imienin, urodzin i innych. Dziękował za życzenia podkreślając, że Siennicę zawsze będzie nosił w swoim sercu. Żartował z hojności gości, że tak ogromne kosze róż nie są Jego godne a króla Kazimierza. Bardzo cenił sobie prace ręcznie wykonane. Otrzymał obrazek „igłą malowany” z poniżej cytowaną dedykacją:

*Księżu Kazimierzu!
Ta rzeczka – to Sienniczka.
To nad nią wiosennego poranka
Zakwitają złociste kaczeńce.
Ich złote gwiazdki składamy w Twoje
czcigodne ręce.
Życząc dużo szczęścia, zdrowia,
pomyślności,
niech wciąż uśmiech, Księżu Kazimierzu,
na Twych ustach gości.
I, chociaż jesteś daleko od Siennicy,
To pamiętaj o nas, bo tu każdy wszystkiego,
co najlepsze Ci życzy.
A z życzeniami ułamek Siennicy igłą
malowany
przyjmij. I chociaż taki skromny, niech Twe
zdobi ściany.
Powiesił w miejscu, na które spoglądał usypiając i budząc się.*

Kończąc to krótkie wspomnienie zacytuję słowa ks. J. Twardowskiego:

„Możemy odejść na zawsze, by stale być blisko. Dobrzy ludzie mają moc, mogą żyć jeszcze po śmierci w niejednym wspomnieniu”.

Maria Kowalczyk

Dwór w Lasominie – świadek historii (część druga)

20 czerwca 1828 r. – została zawarta umowa kupna/sprzedaży między St. Truszczyńskim, a Julią Teresą z Kowalskich Serkowską, żoną Ignacego, kapitana Gwardii Grenadierów Piesznych Wojska Polskiego. Tego samego dnia podpisano również umowę (prawo dożywocia) z Antonim Wierusz Kowalskim – ojcem Julii, który zamieszkał tu z żoną Ewą z Hinczów. Był on oficerem dawnych wojsk koronnych, a później dzierżawcą dóbr Gójszcz koło Kałuszyna. Jemu właśnie zawdzięczamy budowę w 1832 r. urokliwej przydrożnej kapliczki przy moście nad Sienniczką. Na metalowym krzyżu, umieszczonym na jej szczycie, wprawne oko odczytać może następujący napis: AK 1832. Wyraźnie widoczne jest tutaj odłamanie dolnej części ostatniej cyfry. Błąd w odczycie powielany jest w spisie obiektów zabytkowych naszej gminy, a ostatnio niewłaściwą datę umieszczono na tablicy, przytwierdzonej do odnowionej kapliczki. Po śmierci męża w bitwie stoczonej pod Kałuszynem/Jędrzejowem w czasie Powstania Listopadowego, Julia zamieszkała tutaj z trójką dzieci: Ignacym Juliuszem, Ludwiką Natalią i Heleną Teklą. 15 lipca 1834 r. w kościele parafialnym

Dwór

w Siennicy wyszła ponownie za mąż za Bogusława Józefa Syxtusa Carossi, właściciela Sosnowego k. Siedlec, syna Jana Filipa – kapitana, geologa, dyrektora gabinetu historii naturalnej przy królu Stanisławie Augustie Poniatowskim i Ludwika z Gruszczyńskich. Co ciekawe, Bogusław był świadkiem na jej pierwszym ślubie w 1826 r. w Kałuszynie.

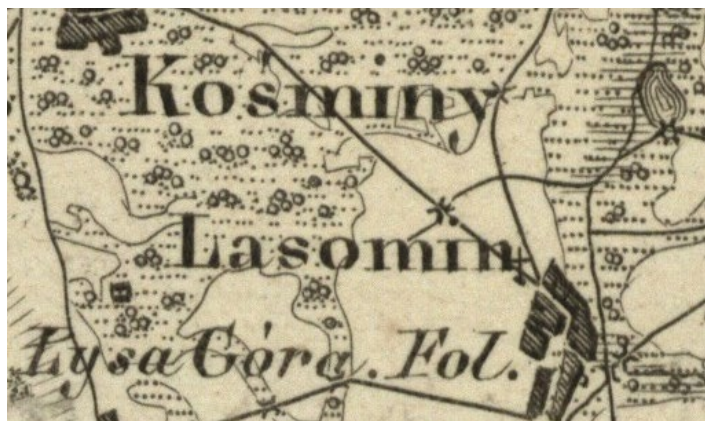
Wraz z mężem zamieszkała w jego majątku, gdzie urodziło się kilkoro ich dzieci. Wieku dorosłego dożyła jedynie czwórka z nich: Antoni; Ludwika Bronisława, późniejsza żona Ludwika Dłużewskiego, a matka Stanisława Benedykta, właściciela Dłużewa i Lasomina; Jan Lucjan – później urzędnik w biurze Kolei Fabrycznej Łódzkiej oraz Bronisław Melchior Aleksander. Życie Julii nie było szczególnie szczęśliwe. Po stracie pierwszego męża i kilkorga małych dzieci, w 1836 r. zmarła jej córka Helena Tekla, w 1837 r. w Lasominie jej matka, Ewa z Hinczów Kowalska, a następnie w 1838 r. – ojciec. Małżonkowie Carossi sprzedali Sosnowe dopiero w 1850 r., do tego czasu zarządzali dwoma odległymi dobrami. 28 czerwca 1853 r. nowym właścicielem majątku został Franciszek Kleczkowski – mąż Natalii Serkowskiej, która prawdopodobnie wniosła majątek w posagu. Jednak już 9 września 1853 r. odkupił je Bogusław Carossi. 18 października 1854 r. we dworze umiera, po ciężkiej chorobie, mająca 49 lat – Julia Teresa z Kowalskich 1. voto Serkowska, 2. voto Carossi.

Takimi słowami wspomina ją w „Kurierze Warszawskim” Erazm Dłużewski:

„Ś.p. Julia jako najlepsza Żona i Matka, uprzedzająca dobrocią

swą i przyjazną życzliwością Obywatelka i Sąsiadka, podająca rękę uboższym, rozciągająca opiekę swą nad sierotami i biednymi; znaną była Rodzinie, całej okolicy i licznemu Sąsiedztwu!”

3 kwietnia 1867 r. Bogusław Carossi podzielił majątek w równych częściach między

Mapa Kwatermistrzostwa, 1843 r.

dzi wszystkie swoje dzieci. 22 maja 1870 r. dobra przeszły zaś na wyłączną własność Bronisława, a 10 maja 1873 r. przejął je z kolei Antoni. 22 października 1877 r. w Dłużewie, w wieku 81 lat zmarł senior rodu – Bogusław Józef Carossi (dziedzic

Kapliczka

Lasomina, „były oficer byłych wojsk polskich” – jak określa go nekrolog zamieszczony w „Kurierze Warszawskim”). 26 maja 1883 r. w Lasominie umiera także, w wieku 43 lat jego syn Antoni. Spadek po nim przejęli jego dwaj synowie: Franciszek Henryk i Władysław Józef, jednak 16 września 1899 r. odsprzedali Lasomin Stanisławowi Dłużewskiemu, bratu cioteczemu. On natomiast, biorąc 9 stycznia 1900 r. w warszawskiej katedrze św. Jana, ślub z Anną Wilhelminą z Wernerów – córką Edmunda, dziedzica Seroczyna, jako miejsce stałego zamieszkania podał dwór w Lasominie. (cdn)

Waldemar Piekarski

Dwie podstawówki w Siennicy

(część pierwsza)

Siennicka oświata z pewnością ma długą tradycję. Początki szkolnictwa elementarnego sięgają XVI w. i można by powiedzieć, że okoliczne dzieci od tamtego czasu miały, przynajmniej teoretycznie, możliwość kształcenia się w Siennicy. W praktyce, oczywiście, większość mieszkańców wsi pozostawała analfabetami. Z tego najstarszego okresu zachowało się niewiele źródeł mówiących o organizacji oświaty. Wiemy, że oświatą zajmowało się duchowieństwo i mamy informację o tym, że ksiądz Augustyn Wassius prowadził taką szkołę w Siennicy ok. 1550 r. a pieniądze na jej utrzymanie pochodziły z dziesięcin, którymi obciążone były okoliczne wsie. Szkolnictwo elementarne tak naprawdę zaczęła w Polsce organizować dopiero słynna Komisja Edukacji Narodowej.

W okresie zaborów, na przeł. XIX i XX w., funkcjonowały w Siennicy aż trzy placówki oświatowe: Seminarium Nauczycielskie, szkoła wzorcowa przy seminarium („Obrazcowe Uczyliszcz Siennickoj Seminarii”), czyli Szkoła Ćwiczeń dla przyszłych nauczycieli i gminna Szkoła Powszechna.

Szkoła gminna mieściła się w pobliżu drewnianego kościoła. Uczęszczało do niej ok. 120 dzieci pochodzących przeważnie z okolicznych wiosek. Najliczniejszy był I oddział, ale także i III, w którym uczniowie przygotowywali się do egzaminów do seminarium. Ci kandydaci przebywali na „stancji” z utrzymaniem u nauczyciela, za co ich rodzice wnosili opłatę. Mielili oni dodatkowe zajęcia poszerzające ich wiedzę. Uczniowie siedzieli w czarnych, czteroosobowych ławkach. Przed nimi, na ścianie nad katedrą nauczyciela wisiał krzyż, a na tylnej ścianie wisiały portrety cara i jego rodziny.

Szkołą gminną kierował przez wiele lat absolwent siennickiego Seminarium Nauczycielskiego z 1898 r. Jan Cudny. Miał opinię patrioty, gdyż posługiwał się języ-

kiem rosyjskim tylko w razie konieczności. Jak wspomina jeden z jego uczniów: „Cudny prowadził szkołę sprawną, twardą ręką, linii nie żałował, mores był.” Przetrwiał na swoim stanowisku aż do 1930 r. W tej szkole realizowano program nauczania podobnymi metodami i przy tej samej siatce godzin jak w szkole ćwiczeń, jednak atmosfera nauki była zupełnie inna. Wspomina się uwagę nauczyciela skierowaną do jednego z praktykantów z seminarium, by nie przesadzał z tym językiem rosyjskim. Lekcje religii prowadził sam pan Cudny, ale czasem przychodził także ksiądz proboszcz, a przed lekcjami niektórzy uczniowie służyli do mszy. Ks. Stępowski dawał zawsze ministrantom po 5 kopiejek na bułki.

W czasach zaborów szkoły ćwiczeń przy seminarium nauczycielskich były jednoklasowymi szkołami elementarnymi składającymi się z trzech oddziałów. Stanowiły ogniwo w procesie rusyfikacji narodu polskiego. Jedna godzina języka polskiego, prowadzona po rosyjsku, w praktyce przeznaczona była na tłumaczenie tekstów z języka polskiego na rosyjski. Gdy dodamy do tego jeszcze postawę nauczycieli, gorliwych rusyfikatorów, zauważymy bardzo trudną sytuację polskiego społeczeństwa, którego członkowie od dzieciństwa poddawani byli procesowi wynaradawiania.

Rosyjska szkoła ćwiczeń, istniejąca od 1866 r., mieściła się w dużej izbie budynku poklasztornego. Do tej szkoły zapisywano dzieci mieszkające przeważnie w samej Siennicy. Uczęszczało do niej zwykle ok. 60 – 80 dzieci w różnym wieku. Wśród najstarszych byli ci, którzy przygotowywali się do egzaminów do seminarium. Nauczycielem w „ćwiczeniówce” lub „obrazcówce”, jak ją nazywano, był przez wiele lat Polak, były oficer armii carskiej, Ignacy Podgórski. Zasłużył

sobie na złą opinię wśród sienniczian jako zagorzały rusyfikator, prześcigający gorliwość w wypełnianiu nakazów carskich władz niejednego nauczyciela, rdzennego Rosjanina, zatrudnionego w seminarium. W kontaktach z uczniami, nawet tych pozasłużbowych, używał jedynie języka rosyjskiego i żądał od dzieci wypowiedzi również w tym języku. Szkołę prowadził żelazną ręką nie szczędząc kar, w tym też i cielesnych, nawet za drobne przewinienia.

Po dzwonku oznajmującym kolejną lekcję, uczniowie stojąc oczekiwali na przyjście nauczyciela, a dyżurny miał obowiązek w porę otworzyć drzwi do klasy. Ponieważ uczniowie wszystkich szkolnych oddziałów znajdowali się w jednej izbie, część z nich otrzymywała zadania pracy cichej, a innych w tym czasie nauczyciel odpytywał. Na zakończenie lekcji zadawał pracę do domu polegającą na zapoznaniu się z treścią podręcznika „odtąd – dotąd”. Na zakończenie roku szkolnego nauczyciel Podgórski odczytywał po prostu listę

Szkoła Ćwiczeń, zajęcia na przyrządach, 1913 r.

uczniów, których promował do wyższego oddziału, świadectw uczniowie nie otrzymywali.

7-klasowa Szkoła Powszechna

Szkoła Ćwiczeń, Marsz na wirydarzu, 1938 r.

W zupełnie innej atmosferze odbywały się lekcje religii. Tutaj panował język polski i swoboda wypowiedzi, a ksiądz proboszcz Ludwik Stępowski stosował nowocześniejsze metody nauczania korzystając często z tablic poglądowych.

Jak widzimy, w omawianym okresie nasze, siennickie, szkoły szczebla podstawowego wprzęgnięte były w zaborczy mechanizm rusyfikacji narodu polskiego. Oświata, szczególnie ludowa, miała być skuteczną drogą wiązania mas ludowych z państwem rosyjskim. Jednak praktyka wcielania w życie założeń władz oświatowych była różna w obu szkołach. Wiele w tym względzie zależało od postawy nauczyciela, co świetnie widać na naszym przykładzie. (cdn)

Tadeusz Gnoiński

Historie sztandarów OSP

Sztandar jest najważniejszym znakiem i symbolem wyróżniającym i jednoczącym daną zbiorowość oraz podnoszącym jej prestiż. W Polsce tradycja sztandaru wywodzi się z czasów rycerskich. Taką zbiorowością niewątpliwie jest Ochotnicza Straż Pożarna w Siennicy. Fundatorem pierwszego sztandaru dla OSP w Siennicy (w 1917 r.) był Stanisław Dłużewski – dziedzic ziem Dłużewa, herbu „Pobóg”. Sztandar ten jednym płatem jest bardzo podobny do sztandaru,

który dziedzic Dłużewski ufundował dla Seminarium Nauczycielskiego w Siennicy w 1916 r. Sztandar siennickiej straży, został poświęcony w modrzewiowym kościele parafialnym, który znajdował się na Wzgórzu

Wolności (obecnie stoi tu Dom Dziecka im. Matki Weroniki Sióstr Kapucynek NSJ). W czasie działań wojennych sztandar był zapakowany i zakopany na działce u druha Tadeusza Łobodowskiego, a następnie u druha Józefa Dąbrowskiego. Niestety, sztandar uległ zawilgoceniu i podniszczeniu. W latach 60-tych zarząd OSP postanowił go odrestaurować, tej pracy podjęły się siostry zakonne. Płaty sztandaru (biały i czerwony) zostały wymienione, wykonano nowe obszycie frędzlami. Wszystkie ha-

fty były wykonane ręcznie. Jedynym ocalałym kawałkiem materiału z poprzedniego sztandaru jest haft z rokiem jego fundacji. Ze względu na panujący wtedy system w PRL nie wyhaftowano korony na orle i zdemontowano mosiężną koronkę orzelka w głowce sztandaru. Ażeby nie niszczyć zabawkowego sztandaru podczas reprezentowania naszej jednostki

w różnych uroczystościach, strażacy wraz ze społeczeństwem postanowili ufundować drugi sztandar na 75-lecie OSP w Siennicy, który został wręczony podczas jubileuszu w 1986 r. Jednocześnie straż została

odznaczona złotym medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”. Sztandar ten niechętnie był noszony przez druhow, a z chwilą zniesienia systemu socjalistycznego, do łask wrócił pierwszy sztandar. Na jego płacie wyhaftowano złotą koronę nad orłem. Po latach, u byłego prezesa OSP w Siennicy – dh. Stanisława Jurkowskiego, znaleziono w jego mieszkaniu (w kredensie w szklance) zawiniętą w papierek mosiężną koronkę od orzelka ze sztandaru. Oczywiście koronka wróciła na swoje miejsce. Z sentymentem wspominam udział strażaków z OSP

Siennica w V Ogólnopolskiej Pielgrzymce Strażaków na Jasną Górę 7 maja 2005 r., gdzie na błoniach jasnogórskich spotkało się ponad 100 tys. strażaków ochotników i zawodowych z całej Polski, wraz z ponad 2 tys. sztandarów. Jednym z ładniejszych był zabytkowy sztandar Siennickiej OSP. Wtedy po mszy strażacy odnowili ślubowanie Matce Bożej Jasnogórskiej.

Jednostka ma jeszcze jeden sztandar - to proporzec Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej w Siennicy, wręczony w 1999 r., podczas obchodów 30-lecia MDP. W tym czasie był to jeden z pierwszych proporców dla Drużyny Młodzieżowej w Polsce (nawet firma hafciarska nie wiedziała jak go wykonać). Pomyśl na proporzec urodził się po powrocie naszej drużyny z V Międzynarodowego Obozu Młodzieży Pożarniczej w Herby (Szwecja)

a wzór był nasz, tj. płat czerwony z symbolem Związku OSP RP i płat niebieski z symbolem strażackim, nazwą, rokiem powstania (1969) i wręczenia. W główce drzewca proporca jest strażak - krasnal z mosiądzu. Wszystkie sztandary znajdują się na godnych, ekspozycyjnych miejscach w Sali Tradycji i Historii OSP w Siennicy.

Leszek Dąbrowski

Potwierdzone 110 lat

Ochotnicza Straż Pożarna w Siennicy powstała w 1911 r. - takie są zapisy kronikarskie bazowane na wypowiedziach nieżyjących już strażaków podczas tworzenia kroniki OSP. Ten właśnie rok powstania potwierdzają dawne fotografie oraz zapisy w monografiach innych OSP. Niestety, nie posiadamy twardego dokumentu potwierdzającego powstanie naszej straży. W tym roku otrzymaliśmy jednak satysfakcjonującą wiadomość od dh. Piotra Szczurka, strażaka, kronikarza i sekretarza z OSP Sułowiec (gmina Sułów pow. zamojski),

który podczas szukania różnych informacji na temat działalności jednostek OSP z zamojszczyzny odnalazł ważny dla nas zapis w tygodniku ZARANIE (Nr 17 z 25 kwietnia 1912 r., str. 422) w rubryce Co słychać w kraju. Informuje on, że Gubernator warszawski zatwierdził ustawę (statut) Towarzystwa Straży Ochotniczej w Siennicy, w pow. mińsko-mazowieckim.

Aktualnie jest to najbardziej niezbity dowód na potwierdzenie faktu, iż siennicka OSP powstała właśnie w 1911 r., co oczywiście zostało już dokładnie zapisane w Złotej Księdze Sali Tradycji i Historii OSP w Siennicy - dla potomnych.

Leszek Dąbrowski

Co słychać w kraju?

Odnaczenia. Z powodu świąt Wielkanocnych następujące osoby otrzymały ordery: św. Stanisława I klasy biskup sejneński ks. Karas i sędzia-surogat konsystorza diecezji sejneńskiej ks. Propolanis; order św. Włodzimierza III klasy biskup kielecki ks. Losiński i proboszcz par. Chęciny prałat Czerwiński.

Ruch pątników. Gazety donoszą, że w roku bieżącym widzi się bardzo znacznie uszczuplony ruch pątników do Częstochowy.

Czas petersburski na kolei wiedeńskiej. Wraz z letnim rozkładem jazdy na kolei wiedeńskiej, nowy jej zarząd wprowadził czas petersburski. Wszystkie zegary kolejowe będą wskazywały nie tę godzinę, która jest w kraju, ale w Petersburgu, o 37 minut wcześniej.

— Od czasu przejścia kolei wiedeńskiej na rzecz skarb. dyrekcja sąsiednich kolei państwowych austriackich w Galicji, w stosunkach z koleją wiedeńską prowadzi korespondencję w języku niemieckim.

Straż ogniolwa. Gubernator warszawski zatwierdził ustawę Towarzystwa straży ochotniczej w Siennicy, w pow. mińsko-mazowieckim.

Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy

Wydawnictwa

Biblioteka wydała serię siennickich B-walentynek pn. KOCHAM CIĘ JAK SIENNICĘ. Pocztówki przedstawiają urokliwe zakątki Siennicy w czterech porach roku. To jedno z najczęściej odwiedzanych przez zakochanych miejsc: Skwer im. Jana Pawła II z widocznym Wzgórzem Wolności, Stawy czworaczne (dawniej przeznaczone na użytek służby folwarcznej i miejscowej ludności przez dziedzica Juliana Czarnockiego), Cudowne źródło na terenie Zespołu Szkół im. H. i K. Gnoińskich oraz lasy mieszane w okolicach ul. Piaski.

Dziękujemy za współpracę Archiwum chwil i Iwonie Rosochackiej-Wójcik.

Kolędowanie online

Za nami kolejna edycja przeglądu Międzypokoleniowe Kolędowanie. Rzeczywistość, choć trudna, pokazała, że głęboko zakorzenione tradycje pokonają każdą przeszkodę i znajdują sposób na ich kultywowanie i kontynuację. Tegoroczny przegląd

przybrał więc formę internetową a nagrane występy pomysłówych i wrażliwych na muzykę wykonawców złożyły się na piękny koncert świąteczny. Film dostępny jest na stronie Biblioteki.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom za prezentacje utrzymane w urokliwym świątecznym klimacie. W tym roku nagrodę specjalną otrzymał zespół: Bartosz Piętka, ciocie i mama! Gratulujemy!

Dziennikarstwo w sieci dla dzieci

Biblioteka została uczestnikiem projektu „Sieć na kulturę w podregionie warszawskim wschodnim” realizowanym przez Fundację Wspierania Zrównoważonego Rozwoju.

W ramach projektu dzieci w wieku 10-14 lat będą mogły uczestniczyć w bezpłatnym szkoleniu „Dziennikarstwo online”. Nabór jest już zamknięty.

Projekt finansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (działanie 3.2 „Innowacyjne rozwiązania na rzecz aktywizacji cyfrowej”).

Urwani z choinki

...to konkurs fotograficzny rozstrzygnięty w styczniu br. Spośród nadesłanych zdjęć komisja konkursowa wytypowała trzy najlepsze przyznając im ex aequo pierwsze miejsca:

Morsy Fenix Siennica, Rodzina Sibilskich, Rodzina Wójcików.

Dziękujemy wszystkim za udział i gratulujemy poczucia humoru i dystansu do świątecznego harmidru.

Nenufary 2021

Ruszył nabór wniosków do konkursu Siennickie Nenufary 2021 Zasłużeni dla Kultury Ziemi Siennickiej.

Kandydatury należy dostarczać do Biblioteki do 31 maja 2021 r. Wzór wniosku i Regulamin dostępne są na stronie: biblioteka.pl

S

Międzypokoleniowy Chór Kameralny

KANON

Tradycyjnie stary rok chór zamknął koncertem – kolędowaniem przed pasterką w kościele parafialnym w Siennicy. Okres kolędowy trwał jeszcze długo a to za sprawą nagrywanego filmu Siennicki Orszak Trzech Króli (wraz z krótkim koncertem Kanonu) oraz kolejnego challenge'u, w jakim zespół wziął udział – akcja Radia Warszawa #dajkolędę.

Pierwszy kwartał roku przyniósł także bardziej refleksyjne wydarzenia (msze pogrzebowe bliskich naszych chórzystów), ale pokrzepia fakt, że w takich momentach jesteśmy razem i wzajemnie się wspieramy.

Życie toczy się dalej, zatem pracy i nowych planów nie brakuje. Rzeczywistość nie szczędzi trudności, z którymi zespół musi się mierzyć (zakaz organizowania koncertów z publicznością itp.), ale „dla

chcącego nic trudnego” i jeśli nie na żywo, to na pewno zobaczymy się w sieci! Kanon niebawem zaprezentuje się w nowej odsłonie...

A już dziś życzymy wszystkim radosnych i zdrowych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

Monika Pszkit

Filmowy Orszak

Tegoroczny Siennicki Orszak Trzech Króli (siłą rzeczy) przybrał wersję ekranową, ale – jak się okazuje – nie ma tego złego... Jedynym powodem do smutku był fakt, że to rosnące w popularność w naszej gminie wydarzenie musiało odbyć się bez udziału jej mieszkańców. Stąd pomysł na zawitanie z Orszakem

mięci o naszej lokalnej społeczności i na rzecz jej integracji ujęcia plenerowe nakręcono w trzech różnych zakątkach gminy: przy kościele parafialnym św. Kazimierza Królewicza w Grzebowilku, kościele parafialnym Matki Bożej Częstochowskiej w Starogrodzie oraz przed zabytkowym dworkiem w Bożej Woli.

Finalnie wszystkie trzy orszaki spotkały się na dziedzińcu kościoła w Siennicy i złożyły pokłon przed Jezuskiem. Słowo świąteczne wy-

Siennickie orszaki organizowane są przy

w... ich domach.!

Biblioteka i podległe jej sekcje zainteresowań – Historyczna, Plastyczna, Chór Kanon i Baza Inicjatyw Społecznych, podjęły się wyzwania nakręcenia orszakowego filmu wg własnego scenariusza. W role mędrców wcielili się: Wójt Gminy Siennica Stanisław Duszczyk z pazurem Jakubem Mazkiem, Ryszard Łubkowski w asyście Daniela Sado i Józef Kopa z towarzyszącym mu Waldemarem Piekarskim. Orszaki prowadziła do stajenki gwiazda w osobie Zbigniewa Szuberta.

Specjalnie dla pokreślenia w tym dniu pa-

głosił gospodarz parafii ks. Marek Kasprzak a także Wójt Stanisław Duszczyk oraz Dyrektor GBP Elżbieta Jurkowska. Chór Kanon kierowany przez Monikę Pszkit, przystrojony w orszakowe korony, zaśpiewał dla Dzieciątka kilka wyjątkowych kolęd. Oprawie muzycznej do filmu w wykonaniu Artura Woźnego

współpracy z Fundacją Orszak Trzech Króli. Hasło tegorocznego przemarszu brzmiało „Panu dzięki oddawajmy”. S

warzyszyły wiersze najwybitniejszych poetów i wieszczów polskich – recytowali je Elżbieta Jurkowska i Piotr Kopka. Fotorelację z przebiegu nagrania przygotowała Izabela Pszkit. Film dostępny jest na Youtube (tytuł: Orszak Trzech Króli Siennica) i ma już ponad 1800 wyświetleń.

MAŁA KSIĄŻKA – WIELKI CZŁOWIEK

III Edycja projektu dobiegła końca. Prezentujemy laureatów, którzy stali się dumnymi posiadaczami dyplomów i nagród książkowych za swoją aktywność czytelniczną.

Projekt dla dzieci w wieku przedszkolnym realizowany był w ramach ogólnopolskiej kampanii „Mała książka - wielki człowiek” we współpracy z bibliotekami publicznymi.

Badania wykazują, że dzieci wychowywane pośród książek są bardziej pewne siebie, mają większy niż rówieśnicy zasób słownictwa i dobrze rozwiniętą wyobraźnię. Pożytki z czytania mają także konkretny wymiar materialny: czytające dzieci osiągają sukcesy i zarabiają więcej od tych, które nie czytają. Nieodłącznym elementem czytania dzieciom w wieku przedszkolnym jest obecność rodzica/opiekuna, który nie tylko wciela się w książkowych bohaterów, ale staje się przewodnikiem w nowej przygodzie przeżywanej wspólnie z dzieckiem, budując tym samym relacje, które z całą pewnością zaowocują w przyszłości.

Kampania społeczna została dofinansowana przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa i zrealizowana przez Instytut Książki.

Drodzy Rodzice, pamiętajmy o nieocenionej roli czytania w rozwoju dziecka oraz o korzyściach wynikających z częstego odwiedzania biblioteki.

Sekcja

Historyczna

...może odnotować na swoim koncie kolejny sukces. Udało mi się dotrzeć do bardzo ważnego dokumentu, jakim jest projekt szkolnego gmachu autorstwa architekta Aleksandra Bojemskiego. Dokumenty znajdują się w Archiwum Akt Nowych w Warszawie. Wiemy, że projekt ten doceniony został na międzynarodowym konkursie architektonicznym w Paryżu a został zrealizowany w Siennicy w latach 1923 – 1926. Przepiękny budynek szkolny służy nam do dziś (mieści Zespół Szkół) i doskonale sprawdza się w codziennej pracy szkolnej.

Inż. Aleksander Bojemski urodził się 17 marca 1885 r. w Kielcach. Początkowo kształcił się w miejscowym gimnazjum, ale za udział w strajku szkolnym w 1905 r. został usunięty ze szkoły. W 1910 r. ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki w Dreźnie. Według moich ustaleń od ok. 1911 do ok. 1935 r. zajmował się tworzeniem planów budynków szkół, fabryk, ogrodów i budynków mieszkalnych. W latach 1919-1923 pracował w Ministerstwie Robót Publicznych zajmując się sprawami budownictwa wiejskiego i małych miast. Od maja 1920 r. pracował w Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Początkowo był asystentem (do 1924 r.) i starszym asystentem (do 1929 r.) w Katedrze Architektury Monumentalnej. Dnia 1 września 1929 r. uzyskał nominację na zastępcę profesora i został kierownikiem Katedry i Zakładu Projektowania Wiejskiego, którą kierował do wybuchu wojny 1939 r. Bojemski był też dziekanem Wydziału Architektury w latach 1934-1936. W czasie okupacji hitlerowskiej

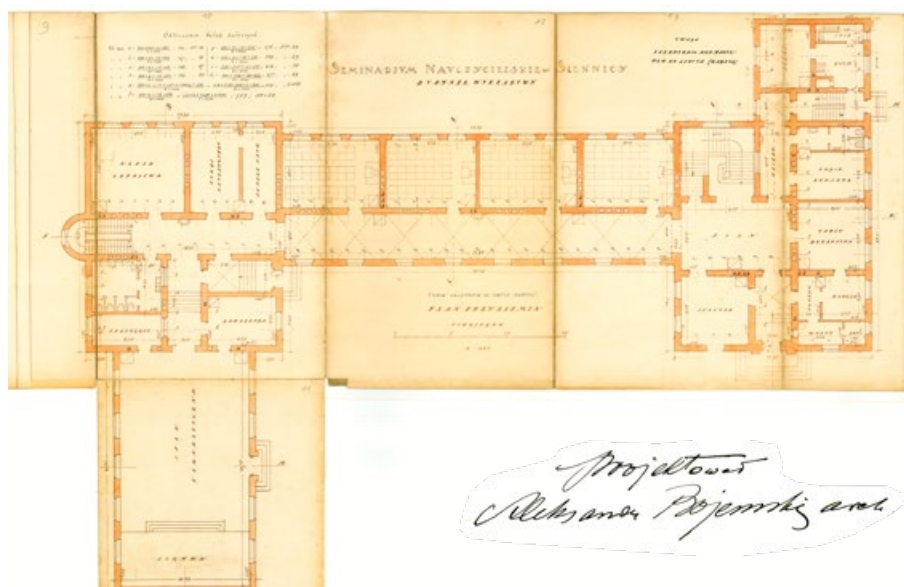
był wykładowcą tajnego nauczania na poziomie akademickim dla studentów Wydziału Architektury. W 1942 r. został zatrudniony przez Niemców jako nauczyciel w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Prowadził tam wykłady i ćwiczenia z zasad projektowania budowli handlowych. Według Rejestru Miejsc i Faktów Zbrodni w 1944 r. na inż. Bojemskim została wykonana egzekucja w więzieniu mokotowskim na ul. Rakowieckiej 37. W innych dokumentach jako miejsce śmierci podawane też jest podwórze domu inż. Bojemskiego przy ul. Rakowskiej 39a. Przypuszczalnym miejscem pochówku jest cmentarz Powązkowski w Warszawie.

W 1922 r. plan architektoniczny Seminarium Nauczycielskiego w Siennicy zaprojektowany przez inż. Bojemskiego został zatwierdzony przez Ministerstwo Robót Publicznych. Ówczesny projekt zagospodarowania terenu wokół szkoły nie zupełnie zgadza się z teraźniejszością. Wg planu na miejscu, w którym teraz znajduje się boisko szkolne, miał stać budynek internatu szkolnego. Na prawo od budynku internatu mia-

ły powstać zabudowania gospodarcze (na planie pod literami E i F). Na ich miejscu prawdopodobnie w czasie II wojny światowej lub wcześniej wybudowano garaże. Studnia z projektu inż. Bojemskiego, która została wywiercona koło szkoły (pod literą S), istnieje do dzisiaj. Słynny siennicki zegar słoneczny został zaprojektowany wraz ze szkołą, znajduje się on na planach budynku seminarium. Na projekcie możemy też zauważyć nieistniejące dziś budynki, takie jak: stróżówka (pod literą B) znajdująca się na zakończeniu drogi dojazdowej do szkoły po lewej stronie od wjazdu oraz zabudowania gospodarcze (pod literami a i b) znajdujące się tuż przed szkołą (pod literą C).

Oczekiwaliśmy, że na owym dokumencie, znajdziemy więcej informacji, przede wszystkim tych o dawnym zagospodarowaniu terenu dawnego budynku Seminarium Nauczycielskiego. Okazuje się jednak, że nadal musimy ich poszukiwać...

Jakub Łodyga

Historia Ziemi Siennickiej Gospodarską Troską Zapisana

Od ponad ośmiuset lat Nasza Ziemia wynagradza, obfitymi plonami, trud ciężko na niej pracujących Gospodarzy. Jest do dziś Żywicielką naszą, baz względu na

status społeczny (właścicielski i) zamieszkających tu ludzi, ziemia o praktycznie niewyczerpanych zasobach. Malownicze ukształtowanie terenu, bogactwo fauny i flory jest od dawna walorem - atutem osadniczym.

Pierwszym, udokumentowanym właścicielem Siennicy był książę Konrad Mazowiecki, który posiadane liczne dobra prze-

kazywał w użytkowanie swoim zasłużonym poddanym, kościołowi i rycerstwu.

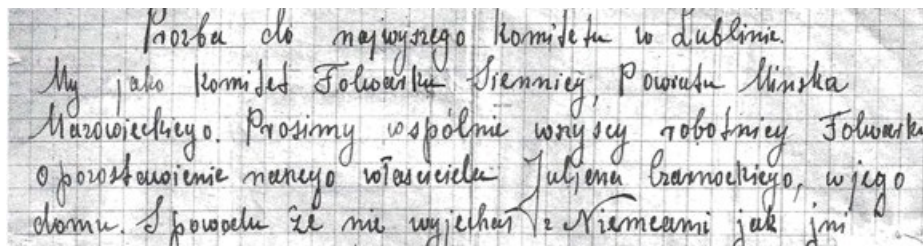
Z Metryki Koronnej sporządzonej przy nadaniu Siennicy praw miejskich czytamy „wieś Szenica rycerza Daćboga” zatem możemy przypuszczać, że ród Siennickich był spokrewniony z owym rycerzem a nazwisko przyjęli od nazwy wsi. Prawa miejskie

nadane „po wieczne czasy” przez księżną Annę Mazowiecką rodzinie Siennickich nie spełniły się, bo już na początku XVIII w., miasto i majątek ziemski przejął „znakomity” ród Rudzińskich (w owym czasie posiadający liczne dobra w tym Mińsk i Kałuszyn). Po Rudzińskich, których „fortuna” nie trwała długo, dobra Siennickie wykupiła rodzina Dłużewskich, zapisując się w historii jako szlachta światła, prospołeczna i prowadząca wysoką kulturę rolną. W drugiej poł. XIX w., stosunkowo krótko, majątek Siennicki posiadali Dembowscy a chronologicznie kończącą epokę dużych posiadłości ziemskich była (od początku XX w.) Rodzina Czarnockich. Dyskredytowana w czasie PRL, pomijana w historii lokalnej, zasługuje na przypomnienie i rehabilitację, jako przykład gospodarskiego zaangażowania.

Majątek ziemski (Folwark) Siennica w okresie międzywojennym był jednym z najlepszych w powiecie mińskim, którego rzeczywistym Dziedzicem był Julian Bronisław Czarnocki (w zapiskach notarialnych, hipoteka z siostrą Marią z Czarnockich Barylską). Główną uprawą były ziemniaki, zboża wszelkich odmian, buraki, koniczyzna oraz w części tzw. pradoliny Siennickiej zbierano siano, z którego od wieków Siennica była znana i prawdopodobnie od stogów siana ma swoją nazwę. W hodowli dominowały krowy mleczne, trzoda chlewna oraz, w mniejszej skali, hodowla koni wykorzystywanych potem do pracy w gospodarstwie.

Folwark prowadził też dobrze prosperujące (dochodowe) kilkunastohektarowe gospodarstwo rybne, posiadał liczne budynki gospodarcze, do których była doprowadzona instalacja oświetleniowa - gazowa, na zewnątrz i w środku zabudowań. W parku dworskim była oranżeria (cieplarnia) z palmami i drzewami cytrusowymi a poza parkiem lodownia, do której w zimie dowożono bloki lodowe ze stawu mostowego. Z tego stawu był też zasilany młyn, który przestał funkcjonować po zakupie maszyn spalinowych do produkcji mąki i pasz.

Julian Czarnocki osobiście nadzorował wszystkie prace polowe i gospodarskie w majątku, mimo zatrudnienia do nadzoru wykwalifikowanych pracowników. Do

Prośba do najwyższego komitetu w Lublinie
My jako komitet Folwarku Siennicy, Powiatu Mińskiego Mazowieckiego. Prosimy wspólnie wszyscy robotnicy Folwarku o pozostawienie naszego właściciela Juliana Czarnockiego, w jego domu. Spowoduje że nie wyjechał z Niemcami jak jni właściciele swoich majątków, a pozostał i wspólnie z nami i pracował. Przytem my zaświadczaemy że przy 5 koniach zebrał wszystko spola. Również spomocą gospodarzy na których wpływał, żeby przyszli nam spomocą. Przy takich ciężkich warunkach wojennych, kontygent został oddany 100 proc. A co do zasiewom to jest zasiane 70 proc. J C nie opuszcza rąk do ostatniej chwili mimo to że komisja przejęła jego władze majątkową i jeszcze służy nam swoją poradą." [24 X 1944 rok]

większych prac polowych (żniwa wykopyki) sama zgłaszała się okoliczna ludność, zainteresowana dodatkowym zarobkiem. Funkcjonowała też folwarczna straż pożarna, która udzielała pomocy w gaszeniu pożarów w majątku i na terenie pobliskich wsi.

W 1931 r., przy zaangażowaniu bardzo dużych środków, na większości pól uprawnych, wykonana została melioracja, której infrastruktura bardzo dobrze działa do dziś. Podczas prac ziemnych (melioracyjno-irygacyjnych) znaleziono ślady po wcześniejszych „prehistorycznych” gospodarzach naszej ziemi – urny grzebalne i inne artefakty z okresu ok. 400 - 500 lat p.n.e., które świadczą o osadnictwie (małe osady o charakterze otwartym) i prowadzeniu gospodarki rolniczo-hodowlanej. Właściciel majątku wyznaczył nawet nagrodę (10 zł. znaleźnego), żeby podczas prac postępować ostrożnie i by umożliwić badania archeologiczne, które przeprowadził Stefan Roel z Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, gdzie potem owe znaleziska zostały przekazane.

W sierpniu 1944 r., po wkroczeniu wojsk sowieckich, Julian Czarnocki został aresztowany przez władze powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa z Mińska Maz. i po kilku dniach zwolniony pod warunkiem opuszczenia majątku. W tym samym czasie do kierowania pracą folwarku został powołany „komitet Folwarku Siennica”, który wystosował pismo do PKWN w Lublinie w obronie właściciela majątku. Prośba dotyczyła pozostawienia Czarnockich w swoim domu, ale nie została rozpatrzona pozytywnie, nawet nie udzielono komitetowi folwarcznemu odpowiedzi.

Fragment tekstu z oryginalną pisownią:
„Prośba do najwyższego komitetu w Lublinie

My jako komitet Folwarku Siennicy, Powiatu Mińskiego Mazowieckiego. Prosimy wspólnie wszyscy robotnicy Folwarku o pozostawienie naszego właściciela Juliana Czarnockiego w jego domu. Spowoduje że nie wyjechał z Niemcami jak jni właściciele swoich majątków, a pozostał i wspólnie z nami i pracował. Przytem my zaświadczaemy że przy 5 koniach zebrał wszystko spola. Również spomocą gospodarzy na których wpływał, żeby przyszli nam spomocą. Przy takich ciężkich warunkach wojennych, kontygent został oddany 100 proc. A co do zasiewom to jest zasiane 70 proc. J C nie opuszcza rąk do ostatniej chwili mimo to że komisja przejęła jego władze majątkową i jeszcze służy nam swoją poradą.” [24 X 1944 rok]

Część pisma nieczytelna, zakończona 26 podpisami w tym jeden krzyżyk osoby niepiśmiennej.

Zgodnie z dekretem (PKWN z września 1944 r.) rodzina Czarnockich, pozbawiona środków do życia, opuściła Siennicę, nie mogąc nawet zamieszkać bliżej niż 50 km od majątku.

Po parcelacji ziemi powstały małe (do 5 ha) gospodarstwa, przynoszące niedostateczne dochody i powodujące z czasem konieczność dodatkowego zarobkowania w pozarolniczych zawodach. Poza tym za przydzieloną ziemię dekret ustalał zapłatę w wysokości rocznych zbiorów rozłożoną na 10 - 20 lat, co było niebagatelną sumą dla gospodarzy dopiero rozpoczynających pracę na roli.

Współcześnie obserwujemy powrót do gospodarstw wielkoobszarowych; słaba koniunktura w rolnictwie powoduje także zalesianie niektórych pól – przed wiekami z takim mosem karczowanych.

Zbigniew Szubert

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Siennicy

Klub Senior +

Uśmiech na twarzach Seniorek, wesoły gwar rozmów i wyrażana na wiele sposobów radość ze spotkania to tylko niektóre przejawy nastroju, jaki dominował w Klubie po wznowieniu działalności w tradycyjnej formie. 22 lutego, po czterech miesiącach nieobecności, uczestniczki Klubu mogły ponownie wrócić do zajęć, które polubiły i za którymi zdążyły zatęsknić. Dzięki solidnej pracy w domu i rzetelnemu wykonywaniu wszystkich otrzymywanych w tym czasie zadań, Panie w doskonałej formie podjęły się nowych wyzwań.

Pozytywna energia, pasja i żywiołowość Seniorek, widoczne były podczas wszystkich zajęć – w kuchni, sali spotkań, sali do zajęć sportowych a także w plenerze.

Ale zanim o plenerze, warto przybliżyć to, co działo się w samym Klubie. Pierwszą pozycją w harmonogramie były zajęcia rekreacyjno-sportowe. I tu nagromadzona przez wiele tygodni energia, nareszcie mogła znaleźć uj-

ście – było głośno, radośnie i z pasją, o czym najlepiej świadczy stan kosza do gry! Podobna atmosfera towarzyszyła Paniom w trakcie zajęć tanecznych. Do tego doszedł jeszcze element zaskoczenia, kiedy okazało się, że taniec przynosi mnóstwo satysfakcji, a początkowo skomplikowane układy choreograficzne naprawdę można opanować. Z kolei podczas warsztatów wokalnych nieśmiało zaczął wybrzmiewać klubowy hymn autorstwa Pani Ani Rutkowskiej. Pojawiły się też „trzeszczące wierszyki” – czyżby szlifowanie dykcji przed występem dla szerszej publiczności? Czas pokaże. Nieprzerwanie swoją wiedzą, siłą i umiejętnościami, wsparcia Seniorkom udzielały Panie Marta i Beata – fizjoterapeutka i psycholog, pracujące najczęściej poza obiektywem, ale nieocenione w swoich działaniach. Z kolei w kadrze pięknie prezentowały się Seniorki, które w lutym obchodziły kolejne –naste urodziny. Halina Bogusz, Basia Głowska, Sabina Konopka i Weronika Wiącek nie kryły radości z faktu, że mogą świętować zgodnie z klubową tradycją, czyli z tortem i koleżankami pozostającymi w zasięgu wzroku.

Czym byłby Klub bez jego głównych bohaterów – Seniorek? Zabytkowym budynkiem, usytuowanym w sąsiedztwie pięknego parku i kompleksu obiektów sportowych. Tymczasem jest miejscem, w którym Panie realizują

swoje pasje i... w wyjątkowy sposób celebrują Dzień Kobiet. Wstępem do tego ważnego dla Pań święta, były warsztaty kosmetyczne w wyniku których Seniorki (i z pewnością

nie tylko One) nie mogły oderwać wzroku od swoich wypielęgnowanych paznokci. 8 marca Panie zostały obdarowane życzeniami i pięknymi kwiatami (oczywiście przez mężczyzn) co nabiera szczególnego wymiaru w miejscu, którego uczestniczkami są same kobiety. Miła atmosfera tego dnia towarzyszyła Paniom również podczas plenerowego spotkania integracyjnego pod nazwą „Dzień Kobiet w Julianówce”. W Mazowieckim Siole „Julianówka”, Seniorki spędziły kilka niezapomnianych godzin na świeżym powietrzu. Były warsztaty wyplatania wianków, plenerowa sesja fotograficzna, ognisko, akordeon, miła, przyjazna atmosfera i budząca się do życia przyroda. Było też bardzo dużo radości – najwięcej z faktu, że wszystko dzieje się naprawdę, „na żywo” a wokół są ludzie, z którymi znowu można się spotkać i po prostu porozmawiać.

Monika Wilk

Parafialny Klub Sportowy LIFE

przy Parafii św. Stanisława B.M. w Siennicy

Przygotowania do sezonu w trudnym czasie pandemii.

Początek roku to trudny czas dla nas wszystkich, a szczególnie dla młodych ludzi spędzających bardzo dużo czasu przed komputerami, m.in. z powodu zdalnych zajęć szkolnych.

Dlatego cieszymy się, że nasi zawodnicy wytrwali w postanowieniach uprawiania

sportu. Dziękujemy tym wszystkim, którzy udostępniają nam obiekty sportowe i wspierają w działaniu.

Czas przygotowań do sezonu piłkarskiego, to czas bardzo krótki, ale intensywny. Wszystkie grupy rocznikowe poza standardowymi treningami rozgrywały mecze sparingowe, zarówno na hali, jak i pod balonem (także zajęcia treningowe) czy, jak ostatnio, na orliku. Nasi najmłodszy zawodnicy biorą udział w zimowej lidze pod balonem w Rembertowie (ostatnie mecze 20 marca), radząc sobie naprawdę dobrze. Reprezentują nas 2 drużyny i zajmują wysokie lokaty. Ale w okresie przygotowawczym nie chodzi o wyniki tylko

o formę piłkarską, zgrywanie się i dobrą zabawę.

Mamy nadzieję, że trwająca pandemia nie zepsuje nam wiosennych rozgrywek ligowych jak to miało miejsce w roku ubiegłym.

Zacieśniamy także współpracę z lokalnym klubem GKS Feniks Siennica. Wierzimy, że podejmowane działania przyniosą wymierne skutki w niezbyt odległym czasie.

Robert Jackowski

Gminny Klub Sportowy Fenix

Połączenie Fenix oraz Life

Brak zmian to stagnacja i krok w tył, dlatego w dniu 25 lutego zarządy dwóch siennickich klubów PKS Life Siennica oraz GKS Feniks podpisały list intencyjny w sprawie połączenia obu klubów w jeden podmiot. Planów jest dużo, możliwości bardzo dużo a jeszcze więcej przed nami pracy - tej papierkowej, ale później już tylko zostaną boiska, treningi i zadowolenie z wykonanej pracy. Trzymajcie kciuki, aby wszystko się udało! Cel jest jeden - rozwój sportu w tak pięknej i szybko rozwijającej się Gminie Siennica.

Przygotowanie do rundy wiosennej sezonu 2020/21

W zimowym okresie przygotowawczym Fenix rozegrał 7 sparingów, z których wygrał 3, zremisował 1 i przegrał również 3. Poniżej pełne zestawienie spotkań:

1. Advit Wiązowna - Fenix 5:2 Witowski, Maciejewski (karny)
2. Ar-Tig Huta Dąbrowa - Fenix 4:4 2x Boruciński, Zyglarski (karny), Szczesny
3. Józefovia II - Fenix 3:2 2x Osica
4. Mazur Karczew II - Fenix 3:0
5. KS Jutrzenka Ceglów - Fenix 2:4 Waszelewski, Witowski, Matosek, Szubiński
6. CKS Celestynów - Fenix 0:10 5x Osica, 3x Markowski, Waszelewski, Szczesny
7. Vulcan Wólka Mładzka - Fenix 1:3 Matosek, Zagrabski, Szczesny

CrossFit w Feniksie

W dniu 4 marca na Hali Sportowej w Siennicy odbył się pierwszy z treningów CrossFit przeprowadzony przez naszych gości Michała Witulskiego i Bartka Jaszczyszyna. Trenerzy pokazali, jak ważne jest przygotowanie ciała do wysiłku fizycznego - rolowanie i rozgrzewka jako totalny „must have” przed treningiem a poprawne wykonywanie ćwiczeń to elementarz, który każdy musi znać.

Rozpoczęcie rundy wiosennej zostało uwieńczone pewnym zwycięstwem na

Polonezem Mordy 3:0 a hat-trick'a ustrzelił niezawodny Dariusz Osica. Mecz został rozegrany w Mińsku Mazowieckim ze względu na remont murawy na Stadionie Gminnym, gdzie pojawi się automatyczne nawodnienie oraz drugi etap renowacji murawy. Niestety lockdown i obostrzenia spowodowały wstrzymanie rozgrywek.

Bartosz Paderewski

Uwaga! Konkurs! Spróbuj swoich sił!

Ogłaszamy, że nagrodę w konkursie z numeru 4 (7) 2020 otrzymuje Maja Ruta, która wymieniła najwięcej wydarzeń zorganizowanych przez Bibliotekę w latach 2010 – 2020. Gratulujemy i zapraszamy do siedziby Redakcji po odbiór upominków.

Kontynuując konkurs związany z historią i działalnością Gminnej Biblioteki Publicznej podajemy kolejne zadanie: proszę wymienić co najmniej trzy poprzednie siedziby siennickiej Biblioteki (można podać konkretny adres lub zwyczajową nazwę budynków).

Odpowiedzi należy nadsyłać do 31 maja 2021 r. mailowo: gbsiennica@poczta.fm lub składać osobiście w siedzibie Redakcji – Bibliotece wraz z wypełnioną kartą zgłoszenia (do pobrania na bibliotekasiennica.pl zakładka: Sienniczka). Czekają upominaki!

Zachęcamy do śledzenia planowanych wydarzeń jubileuszowych (str. 2) i aktywnego uczestnictwa w organizowanych konkursach, spotkaniach, prezentacjach w sieci itd.

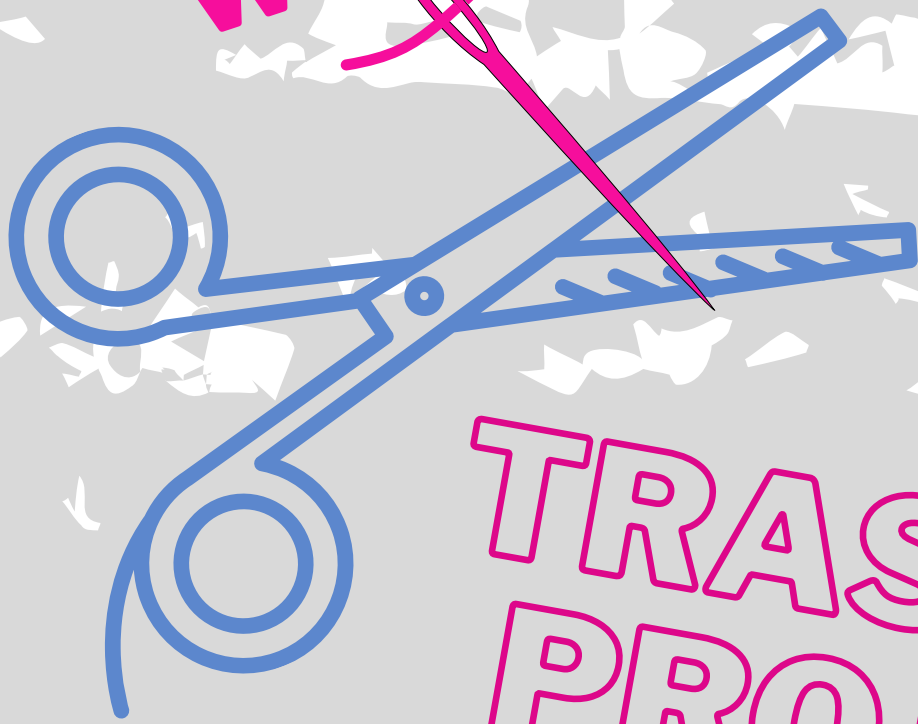
Wspólnie świętujemy nasz wyjątkowy Jubileusz – w końcu takie 800 lat zdarza się tylko raz!

Przypominamy, że w ramach Jubileuszu 800-lecia najstarszej pisemnej wzmianki o Siennicy, jeszcze do 9 kwietnia każdy mieszkaniec Gminy Siennica może wziąć udział w konkursie „Przez Siennicę do serca”. Konkurs posiada dwa profile: fotograficzny i plastyczny. Zachęcamy do udziału a przy tym do osobistego poznawania i promowania piękna stolicy naszej Gminy! Szczegóły dostępne są na stronie: bibliotekasiennica.pl

Istnieje możliwość nadsyłania materiałów – tekstów i zdjęć (jako osobne pliki) do następnego numeru Czasopisma do dnia 11 czerwca 2021 r. Teksty: max. 4 000 znaków (ze spacjami); zdjęcia: ok. 3-5 szt., dobrej jakości: szerokość 1000-1200 px, wysokość dowolna, min. 300 dpi (zdjęcia nieostre lub niedoświetlone nie będą załączane do artykułów). W tytule wiadomości proszę wpisać: „Sienniczka – artykuł”.

DO TWARZY MI...
W SIENNICY

TRASHION PROJEKT

Konkurs krawiecki
na eko-strój dworski
dla mieszkańców Gminy Siennica

REGULAMIN DOSTĘPNY NA: BIBLIOTEKASIENNICA.PL

WYDARZENIE REALIZOWANE W RAMACH
JUBILEUSZU 800-LECIA
NAJSTARSZEJ PISEMNEJ WZMIANKI O SIENNICY

POD PATRONATEM
WÓJTA GMINY SIENNICA STANISŁAWA DUSZCZYKA

